

Na to, aby sa človek stal učiteľom musí vyštudovať vysokú školu. Po piatich rokoch by mal teda potencionálny učiteľ nastúpiť do praxe. Čo ho čaká? Nástupný plat na základných školách je 7 200 Sk, na stredných 8 000 Sk. Do vyššej tarifnej triedy sa učiteľ dostáva až po odpracovaní rokov, takže nie je možné si zvýšiť príjem nadštandardným prístupom. Pre porovnanie, mzda učiteľa v krajinách EÚ tvorí 1,3-1,6 násobok priemernej mzdy. V susednom Česku je mzda učiteľa už na úrovni priemernej mzdy. U nás tvorí uvedený nástupný plat 0,5 až 0,7 priemernej mzdy. Ani učiteľia vo vyššej tarifnej triede, teda najlepšie zarábajúci učiteľia nemajú platy vyššie ako je priemerná mzda. Učiteľ má síce dvojnásobok dovolenky ako ostatní pracujúci (8 týždňov), avšak nemôže si ju vybrať kedy chce, ale len v čase prázdnin. Dvojnásobok dovolenky sa javí ako ohromná výhoda, avšak keď zväzíme, že 13. a 14. plat je vo väčšine zamestnaní už pomaly štandardom (najmä v štátnej sfére), tak sa to až takou výhodou nejaví. Vysoko psychicky náročné povolania sú všade na Západe hodnotené nadštandardne. U nás nie. Nebudeme sa tu rozplývať nad užitočnosťou učiteľstva a nad tým, že investovať do vzdelania je základná devíza každého štátu. Dôležité je uvedomiť si, že učiteľia sú najslabšie platenou vrstvou spoločnosti a pritom jednou z najvzdelanejších.

Prečo by mali učiteľia štrajkovať

Na základe vyššie uvedeného je jasné, že prílev mladých ľudí do školstva nehrozí. Mnoho škôl zachraňujú dôchodcovia, pretože, ak by ich nebolo, môžu sa školy zavrieť. Diletantské rozhodnutie vlády však i toto ruší a dôchodcovia musia školy opustiť. Nevieť či si to niekto uvedomuje, ale naozaj stojíme na prahu krachu mnohých škôl. Ale i keby starší učiteľia ostali, stále nie je vyriešený problém nového ducha v školách. Mnoho predmetov sa vyučuje skostnateľne, po starom, ešte v podstate stalinistickými metódami. Pokiaľ nebudú zvýšené platy v školstve aspoň na úrovni priemernej mzdy (a to je už ponižujúca požiadavka), nie je možné zmeniť obsah ani spôsob výuky. Akékoľvek programy EÚ a podobne sú v tomto prostredí iba ďalším zvýšením záťaže a to zvýšením nechceným!

Platy sú jedným zo závažných problémov školstva. Ešte horším je katastrofálne podfinancovanie celého rezortu. Nie sú peniaze na nepedagogických pracovníkov, na hygienické maľovky a niekde ani na energie. Uhoľné prázdniny sa stali už tradíciou a to prosím pekne v 21. storočí! Žiaci sedia na stoličkách z roku 1982, používajú meotary, čo sú prístroje, nad ktorými zahraničné návštevy neveriacky krúčia hlavou. Učebné pomôcky sú 20 rokov staré a nie sú peniaze ani na elementárne chemikálie. Stav elektrických rozvodov a striech je v mnohých prípadoch životu nebezpečný. Úplne samostatným problémom sú učebnice a iné textové materiály. Dejepis na stredných školách pre 2. a 3. ročník sa učí z učebníc z roku 1985, teda zo stalinistických. Dejepisné atlasy sú ešte staršie a to už nehovorím o mapách a obrazových pomôckach, ktoré sú buď staré alebo nie sú vôbec. Pre porovnanie v susedných Čechách majú hlavnú učebnicu plus 4 alternatívne. V Rakúsku majú učebnice dejpisu pre posledné ročníky nové – každý rok. Stav hardveru bez, ktorého si dnes moderné vyučovanie ani nemožno predstaviť je na úrovni 70. rokov. Mnohé školy používajú ešte 286-tky, alebo dokonca PP-06, čo sú počítače zastarané už v roku 1990. Televízory a videá prosto nie sú, alebo ich je žalostne málo.

Preto musia ísť učiteľia do štrajku! Keď už nie kvôli sebe, tak kvôli deťom. Čo si sami nevydobyjeme, to mať nebudeme. Školstvo už ďalej nemôže fungovať samospádom alebo voľným pádom. Je smiešne sa do budúcnosti obávať úniku mozgov.

Žiadne totiž mať nebudeme!

(Autor textu je učiteľom na gymnáziu a členom Priamej Akcie-Bratislava)

PRIAMA AKCIA – slovenská sekcia Medzinárodnej Asociácie Pracujúcich (PA-MAP) ti drží palce!

Kolegyňa, kolega, prijmi prosím toto symbolické vyjadrenie solidarity od pracujúcich a študentov, členov Priamej Akcie – slovenskej sekcie Medzinárodnej Asociácie Pracujúcich!

V dnešný deň sa stretávate v slovenských okresných mestách, aby ste protestovali proti katastrofálnemu stavu nášho školstva a negatívam pripravovaných vládnych opatrení. Dozaista si dnes aj ty vypočuješ kritické prejavy odborových zástupcov, ktorí však len opäť skonštatujú tvoju zľú situáciu. Pohrozia päsťami a nadšene budú dúfať, že čoskoro sadnú za rokovací stôl s ľuďmi, ktorí sa aj pri všetkej úcte nedajú nazvať inak ako profesionálnymi klamármi, parazitmi a zlodejmi. Nie, nemysli si, že sme na tejto akcii preto, aby sme ťa urážali či zosmiešňovali.

V solidarite s učiteľmi!

Zdá sa ti, že je ešte čo stratiť?

Sme v kriticknej situácii. Mnohí z nás čelia existenčným problémom, ledva prežívajú, sú odkázaní na pomoc rodín a priateľov, majú problémy postarať sa o deti, platiť za služby, študovať...

Tvrdí sa nám z viacerých strán, že nemáme na to, aby sme reformy neprijali alebo ich oddialili. OK, ale ak je niečoho málo a ide o prežitie, tak by sa mal uskromniť skutočne každý. Zatiaľ sa tu ale uskromňujeme vždy len my! Niečo také ako „nemáme na to“ preto odmietame a považujeme za nezmysel a podlé klamstvo. Navyše, ak je niečoho málo, je nutné určiť si priority. Vláda to rieši šokovou terapiou, ktorú mnohí z nás už nemusia rozchodiť. Čo teda ešte chceme obetovať za nič?!

Čas prehodnotiť stratégiu

Týmto krátkym letáčikom a osobnou podporou chceme vyjadriť, že požiadavky radových členov odborov sú oprávnené. Nemôžeme ale prehliadať fakt, že stratégia dnešných odborov sa opiera skôr o veľké slová, menej už o priame činy.

Máme za to, že odborárom i neorganizovaným pracujúcim patria všetky plody ich práce a dôstojnosť, o ktorú, žiaľ, v súčasnosti kúsok po kúsku prichádzajú. O tom niet najmenších pochyb. Čo nás ale núti hlbšie premýšľať, je hlavne otázka, ako sa dostať z tohto stavu tlačiaceho nás stále viac na sociálne dno. Na ňu priamo nadväzuje iná zásadná otázka - je stratégia dnešného odborového hnutia skutočne zárukou naplnenia našich požiadaviek?

Odborár, nepros! Ber si, čo ti patrí!

Je hanbou pre akékoľvek odbory, ak konajú prostredníctvom demonštrácií, kričaním hesiel, ktoré nikto nikdy nepočúval, nepočúva a počúvať nebude. Nedramatizujeme, toto je reálna skúsenosť! A predsa sa tieto akcie donekonečna opakujú. Bludný kruh treba uzavrieť, treba prelomiť pokoj a ticho. Ako sa to robí, nedávno ukázali železničiar.

Priamou akciou až do víťazného konca!

Štrajk a iné formy priamych akcií sa ukazujú ako jediná rozumná odpoveď na sociálnu situáciu na Slovensku. Ak ku štrajku dôjde, má našu plnú podporu, ak vzíde zdola, z požiadaviek radových odborárov. Dúfame, že ho budeš mať pod kontrolou ty a každý z tvojich kolegov a kolegyň a nie hŕstka funkcionárov. Dúfame, že dosiahne vysokú mieru solidarity a komunikácie! Ak to bude v našich silách, radi pomôžeme alebo poradíme. DRŽÍME PALCE!

*Možno to znie ako kliše, ale toto je skutočne o budúcnosti. Ak už nie našej, tak našich detí.
Aký príklad im dáme?!*

Tento leták vydala iniciatíva za nezávislý odborový zväz PRIAMA AKCIA

Pre bližšie informácie a množstvo novín, časopisov a brožúr o odborárskom boji, piš na: Priama Akcia, PO Box 16, 840 08 Bratislava 48. Najlepšie však cez e-mail: pa-ba@zplp.com (PA-Bratislava); pa_vychod@yahoo.com (PA-Východné Slovensko)